

отъ участниците въ този заговоръ. Своего участие той прѣдъсжда не признава, но то се доказва отъ даннитѣ, които се провѣриха на сждебното слѣдствие.

Не е само свидѣтеля Никола Митаковъ, който избличава този подеждимъ. Има и другъ свидѣтель Никола Стоименовъ. Той утвържда, че около пакъ това врѣме, прѣзъ есеньта на 1890 год. подеждимия Тома Георгиевъ — съ когото е билъ отдавна познатъ — го молилъ да го запознае съ Здравкова, защото билъ храбъръ човѣкъ, защото билъ юнакъ. Какво заключение въ полза на обвинението можемъ да извадимъ отъ тия показания? Азъ мисля, че заключението е таквозъ: ако ний приемемъ за вѣрно, че Тома Георгиевъ, на основание показанията на Митакова, е единъ отъ участниците въ заговора, то логически ще дойдемъ до заключение, че той е търсилъ да привлече въ този заговоръ хора, способни да извършатъ замисленото прѣстѣпление. Здравковъ се вижда и отъ лицето, и отъ прикаската, и отъ неговото минжло, че не мигва прѣдъ нѣкои и други работи, че е способенъ за тѣхъ и, когато иска, би ги направилъ. Ми се струва, че е излишенъ единъ психически анализъ на тоя свидѣтель, за да се убѣдимъ, че Тома Георгиевъ се нуждае отъ такъво лице като него и че това знакомство е имало съотношение съ заговорътъ. Никола Стоименовъ продължава по-нататъкъ, че отъ Здравкова той научилъ, какъ Тома Георгиевъ му е прѣдложилъ да вземе участие въ заговора, и твърди още, че той прѣзъ пѣтъ отъ тамъ сж е научилъ за сществуването му. Това Стоименово твърдѣние иде да подкрѣпи съучастничеството на Тома Георгиева, а сщеврѣменно подкрѣпя и показанията на Здравкова. Домогванието противъ свидѣтеля Здравкова отъ страна на защитата е, че знакомството на Здравкова не е трѣбовало Георгиеву за нѣкакъвъ заговоръ, а че това станало просто по едно любопитство. Георгиеву разказвали, че Здравковъ ималъ нѣкаква си распра, участвувалъ въ нѣкакъвъ си бой съ Пазарджикската пожарна команда и че той въ това показалъ удивителна храбростъ. Ще каже Тома Георгиевъ: неуже ли на човѣка не може да се възбуди любопитството и да иска да се запознае съ този човѣкъ, който е показалъ такава храбростъ. Дѣйствително, считали бихме това за просто любопитство, ако то се случеше съ всѣкиго другиго, но не и съ Тома Георгиевъ, защото по отношение на него ний вече сме